

ЗАКОН

за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г. и Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г.

Чл. 1. До приемането на Закон за държавния бюджет на Република България за 2023 г., Закон за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2023 г. и Закон за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2023 г.:

1. се прилагат размерите, базата и средномесечният доход, определени в чл. 58, чл. 59, чл. 60, т. 2, чл. 61, чл. 62, ал. 1, т. 2, ал. 2, т. 2, ал. 3, т. 2, ал. 4, ал. 5, ал. 6, т. 2, ал. 7, т. 2, ал. 8, ал. 9, ал. 10, ал. 11-17, ал. 18, т. 2, ал. 19-21, чл. 63-65 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., както и разпоредбите на чл. 78, чл. 99, § 1, ал. 2-5 и ал. 7 и § 2, ал. 1-3 от преходните и заключителни разпоредби на същия закон;

2. на разделени или създадени бюджетни организации, чиито бюджети са част от държавния бюджет и ръководителите им са определени за първостепенни разпоредители с бюджет, Министерският съвет определя ежемесечни лимити за плащания, като съответният първостепенен разпоредител с бюджет води самостоятелна отчетност;

3. вноската в общия бюджет на Европейския съюз се изплаща до размера на средствата, поискани от Европейската комисия за националните вноски, и на дължимите традиционни собствени ресурси за съответните месеци;

4. плащания към международни финансови и други институции и фондове се извършват в съответствие с действащите споразумения.

Чл. 2. В срока по чл. 1 се прилагат размерите, определени в чл. 9, т. 2, чл. 10, т. 2, чл. 11, т. 2, чл. 12, т. 2, чл. 13 и 14, т. 2 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г., както и разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и 2, т. 2, § 5 и § 6, ал. 1, ал. 2, т. 3 и ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби на същия закон.

Чл. 3. В срока по чл. 1 се прилага размерът, определен в чл. 2 от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г., както и разпоредбите на чл. 3-4, § 2 и § 7 и 14 от преходните и заключителните разпоредби на същия закон.

Чл. 4. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква „б“ от Закона за корпоративното подоходно облагане за 2023 г. е сумата от данъчните основи за месеците на 2023 г., като за месеците в срока по чл. 1 данъчната основа се определя, както следва:

1. данъчната основа за определяне на данъка върху разходите за календарния месец е превишението на тези разходи над 200 лв. месечно за всяко наето лице;

2. когато не са изпълнени условията за освобождаване от данък по чл. 209 от Закона за корпоративното подоходно облагане, данъчната основа за определяне на

данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец.

Чл. 5. В срока по чл. 1 държавен дълг по чл. 87, ал. 2 от Закона за публичните финанси може да се поема и по средносрочната програма за емитиране на дълг на международните пазари, създадена с Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, и Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписани на 6 февруари 2015 г. (ратифицирани със закон – ДВ, бр. 16 от 2015 г.) (ДВ, бр. 25 от 2015 г.), с максимален съвкупен номинален обем на облигациите, които могат да бъдат издадени по програмата, увеличен от 8 000 000 000 евро на 10 000 000 000 евро в изпълнение на чл. 68, ал. 4 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. и увеличен от 10 000 000 000 евро на 12 000 000 000 евро в изпълнение на чл. 68, ал. 5 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г.

Чл. 6. В срока по чл. 1 Министерският съвет може да издава държавни гаранции, както следва:

1. по нови заемни споразумения на Българската банка за развитие по Закона за Българската банка за развитие в размер до 700,0 млн. лв. или тяхната валутна равностойност при спазване на законодателството в областта на държавните помощи;

2. по нови заемни споразумения за плащания на „Булгаргаз“ – ЕАД, в размер до левовата равностойност на 150 млн. евро при спазване на законодателството в областта на държавните помощи;

3. по нови заемни споразумения за инвестиции на „Булгартрансгаз“ – ЕАД, в общ размер до левовата равностойност на 382 млн. евро при спазване на законодателството в областта на държавните помощи;

4. по нови заемни споразумения за предоставяне на извънредна макрофинансова помощ от Европейския съюз на Украйна в размер до левовата стойност на 26 210 590,16 евро.

Чл. 7. (1) Разходите по бюджетите на общините се извършват в размери, не големи от размера на разходите за същия период на 2022 г. и при отчитане на влезли в сила нормативни актове, а разходите за персонал и издръжка - до фактическия им размер за съответния месец на 2023 г.

(2) Разходите за персонал и издръжка по бюджетите на държавното обществено осигуряване и на Националната здравноосигурителна каса се извършват до фактическия им размер за съответния месец на 2023 г.

Чл. 8. (1) Максималните размери на ангажиментите за разходи, които могат да бъдат поети, и максималните размери на новите задължения за разходи, които могат да бъдат натрупани по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, са в размер до 25 на сто на тримесечна база от годишните размери за съответния показател, утвърдени със Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. и са в рамките на съответния годишен показател по бюджета на първостепенния разпоредител с бюджет по държавния бюджет за 2022 г.

(2) В срока по чл. 1 Министерският съвет може да одобрява финансиране:

1. на дейности за непредвидени и/или неотложни разходи за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия по реда на чл. 56 от Закона за защита при бедствия и да одобрява авансово допълнителни разходи/трансфери до размера на утвърдените с чл. 1, ал. 2, раздел II, т. 5.1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. разходи;

2. на дейности в условията на миграционен натиск;

3. на мерки, свързани с високите цени на електрическата енергия и природния газ;

4. на мерки за преодоляване на последиците от COVID-19;

5. на проекти за инвестиционни разходи, одобрени от Народното събрание;

6. за подготовката и произвеждането на избори, съгласно Изборния кодекс.

(3) Министерският съвет може да увеличава максималните размери на ангажиментите за разходи, които могат да бъдат поети, и максималните размери на новите задължения за разходи, които могат да бъдат натрупани по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, над размерите по ал. 1 до размера на средствата, за които са ползвани сметки за чужди средства в изпълнение на актове на Министерския съвет от предходни години, както и до размера на разходите по ал. 2.

(4) Разходите и предоставените трансфери в срока по чл. 1 се финансират за сметка на постъпилите приходи и на наличните парични средства в единната сметка.

Чл. 9. (1) До приемането на Националния план за действие по заетостта през 2023 г., но не по-късно от срока по чл. 1, може да се сключват договори по програма „Старт на кариерата“ и проект „Красива България“, включени в Националния план за действие по заетостта през 2022 г., и по чл. 43а, 46а, 47, 49, 60а и 63 от Закона за насърчаване на заетостта.

(2) В срока по чл. 1 договорите по ал. 1 се финансират в размерите, определени с Националния план за действие по заетостта през 2022 г.

Чл. 10. В срока по чл. 1 се прилагат приетите по реда на чл. 45 от Закона за здравното осигуряване механизми и отстъпки за 2022 г.

Чл. 11. В срока по чл. 1 Националната здравноосигурителна каса закупува предоставената медицинска и дентална помощ по цени, съгласно действащите към

31 декември 2022 г. разпоредби на Националния рамков договор за медицинските, съответно денталните дейности, в рамките договорените обеми за предходната година, при спазване на параметрите, съгласно чл. 29, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване и в рамките на определените от Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса стойности на разходите, разпределени по месеци.

Чл. 12. (1) В срока по чл. 1 данъчните облекчения за 2023 г. по чл. 22в и 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица могат да се ползват и чрез намаляване на месечната данъчна основа за доходи от трудови правоотношения след прилагане на чл. 42, ал. 3 от същия закон със следните суми:

- а) за едно ненавършило пълнолетие дете – в размер на 500 лв.;
- б) за две ненавършили пълнолетие деца – в размер на 1 000 лв.;
- в) за три и повече ненавършили пълнолетие деца – в размер на 1 500 лв.;
- г) за дете с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане – в размер на 1 000 лв.

(2) Работникът/служителят еднократно избира да приложи авансовото ползване на данъчно облекчение по ал. 1 чрез предоставяне на писмена декларация пред работодателя, с която декларира, че:

1. за прилагане на всяко от данъчните облекчения следва да изпълни условията, предвидени в чл. 22в и 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица;
2. другият родител, съответно другият приемен родител, близък или роднина, няма да ползва авансово намалението за съответната данъчна година;
3. работникът/служителят няма да ползва данъчните облекчения при друг работодател.

(3) Данъчното облекчение се ползва авансово по реда на ал. 1 до размера на сумата от месечната данъчна основа за доходи от трудово правоотношение на лицето, определена по реда на чл. 42, ал. 1-3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(4) При прилагане на ал. 1 и за целите на чл. 42, ал. 4 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица месечната данъчна основа по чл. 42, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се намалява и със съответните суми по ал. 1 при спазване на изискването на ал. 3.

(5) В случаите на авансово облагане по чл. 43 и 44 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица данъчните облекчения по чл. 22в и 22г от същия закон могат да се прилагат чрез намаляване на размера на дължимия авансов данък, при условие че другият родител, съответно другият приемен родител, близък или роднина, няма да ползва авансово намалението за съответната данъчна година.

(6) Намаляването по ал. 5 на размера на дължимия авансов данък за тримесечията в срока по чл. 1 е до размера на дължимия авансов данък, но не повече от:

- а) за едно ненавършило пълнолетие дете – 150 лв.;
- б) за две ненавършили пълнолетие деца – 300 лв.;

- в) за три и повече ненавършили пълнолетие деца – 450 лв.;
- г) за дете с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане – 300 лв.

(7) АLINEЯ 5 не се прилага, когато:

1. размерът на авансовия данък се определя и удържа от платеща на дохода;
2. лицето има доходи от трудови правоотношения и е приложило ал. 5.

(8) Лицата, които прилагат чл. 43, ал. 8 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, не прилагат ал. 5 и 6.

(9) Когато в нарушение на условието по ал. 2, т. 2 и 3 или по ал. 5 данъчното облекчение по чл. 22в и/или чл. 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица е ползвано авансово чрез повече от един работодател и/или от повече от едно лице, всяко от лицата, ползвали авансово облекченията, дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 60 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 91 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г., бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г., бр. 7, 27, 44, 77, 103 и 106 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г., бр. 68, 104 и 109 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 8 от 2022 г.), в § 2 от Преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.
2. В ал. 2 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.
3. В ал. 4 думите „2023 г.“ се заменят с „2024 г.“.

§ 2. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за социалните услуги (обн., ДВ, бр. 24 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2019 г.; Решение № 9 на Конституционния съд на Република България от 2020 г. – бр. 65 от 2020 г.; изм. и доп., бр. 71 и 110 от 2020 г., бр. 14 от 2021 г. и бр. 8 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В § 36, ал. 1 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.
2. В § 45, т. 1 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.

§ 3. (1) В срока по чл. 1 не се заплаща такса за ползване на финансирана от държавния бюджет асистентска подкрепа по чл. 15, т. 10 от Закона за социалните услуги.

(2) Такса за ползване на услуга по ал. 1, заплатена в периода от 1 януари 2023 г. до обнародването на закона в „Държавен вестник“, се възстановява служебно.

§ 4. (1) Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ изпълнява мерките в приетите от Министерския съвет програми за предоставяне на компенсации, свързани с цените на електрическата енергия и/или природния газ, при спазване правото на Европейския съюз и българското законодателство в областта на държавните помощи.

(2) Параграфи 23 и 24 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. (ДВ, бр. 52 от 2022 г.) действат до приемане на акт за прилагане на Регламент (ЕС) 2022/1854 на Съвета от 6 октомври 2022 г. относно спешна намеса за справяне с високите цени на енергията.

§ 5. Законът влиза в сила от 1 януари 2023 г.